

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gid. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikein trgu
po 5 kr. — Rokopis
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če
se natisne enkrat 8 kr.
dvakrat . . . 12 „
trikrat . . . 16 „

Vabilo na naročbo.

Ob bližajočem se koncu leta uljudno vabimo vse dosedanje naročnike „Slov. Gospodarja“, da se zopet naročijo za leto 1880 ter nam še skušajo novih naročnikov pridobiti. Kdor ima s čim in hoče naše podvzette podpirati z majhnim darom, naj pristopi med deležnike tiskovnega društva, da se nadomestijo tisti udje, ktere nam je smrt pobrala; dosedanje deležnike pa prosimo, da nam še naprej zvesti ostanejo in tako mogoče storijo nadalješnje prilaganje „Cerkvene priloge“.

Deležnina znaša za celo leto 5 fl.

Naročnina za celo leto 3 fl.

„ pol leta 1 fl. 60 kr.

„ četrť leta — 80 kr.

Naročnina se nam naj blagovoljno po poštnih nakaznicah še ta mesec pošlje, da vemo, koliko naj prve številke tiskati damo. Napisi se naj napišejo razločno in kdor je nov naročnik, naj to pristavi, dosedanji pa naj na nakaznico prilepijo tiskani napis.

Opravištvu „Slov. Gospodarja“.

Slovo sedemdesetnicam.

Kako so ljudje nesrečne letine 1813—1823 dolgo pomnili, jednako si ne bomo kmalu iz spomina zbrisali letin sedemdesetnic, ki sedaj kmalu dotečejo. Preveliko je bilo žalostnega in nepovoljnega skoro v vsakem oziru: cerkvenem in svetovnem ravno tako, kakor v državnem, narodnem in gospodarskem. Namesto 7 slabih egiptovskih let štejemo jih uže 10, to pa slabih v vsakem oziru.

Duhovna nam mati, sv. katoliška Cerkev, na primer imela je v tej dobi po celem svetu pretrpeti jako veliko žalostnega in britkega, največ pa v Evropi. Od sv. očeta Pija IX. sklicani občni cerkveni zbor moral je biti odložen; Rim so vzeli papežu z mnogim premoženjem vred, tako pa najvišjega pastirja cerkvenega oropali potrebne mu politične neodvisnosti in tistih sredstev, ki mu jih je verna preteklost za uspešno vladovanje sv. Cerkve požrtvovalno podarila. Ob enem so po

vsej Evropi začeli snovati postave, ki so pravicam sv. Cerkve nasprotna, ter jeno delovanje ovirajo in tako pomagajo versko prepričanje narodom krhati in te sploh razkristijanjevati. Tega smo se žalostni učkali na Italijanskem, na Nemškem, sedaj celó na Francoskem in Belgijiskem. Na Ruskem preganjanje katoličanov ni za den ali teden ne prenehalo; večina škofov je mrtva ali izgnana, kakor na Nemškem. Tudi nam v Avstriji so liberalci osnovali cerkvenih postav, s katerimi sedaj neizogibljivi minister Stremajer uravnava cerkvene zadeve tako, da komaj čakamo na — konec. Sv. Cerkev je v Evropi, če izvzamemo Angleško, v pravem Babilonskem sužanstvu. Zato jeno delovanje hira, neverstvo, s tem pa razuzdanost, nepoštenost, zločinstvo, grozno naraščá. Mestno in sploh tako imenovano izobraženo prebivalstvo je večinoma veri sovražno ali vsaj mrtvo. V takih žalostnih razmerah je umrl papež Pij IX. in jegov naslednik sv. oče Leon XIII. vidno trpijo gledé na vladanje vesoljne Cerkve, ker ne morejo iz Vatikanske palače nikamor stopiti, da nebi se doteknili tal, katera je italijanska revolucija papežem vzela. Sedemdesetnice v cerkvenem oziru so torej jako žalostne in Bog vé, kedaj bo tukaj boljše!

V svetovnem oziru ni nič boljše, če ne huje! Odkar je „železni Bismark“ Francoze potlačil in sred Evrope osnoval „prusko-nemško cesarstvo“, primorani so vsi sosedi orožati se do ušes. On je kriv, da Evropa omaguje pod orožjem, kakor da bi v njej živeli sami tolovaji. To je velika nezgoda in utegne uzrok biti, da bode novi svet: Amerika in Avstralija, stari svet v kratkem prekosil. V Ameriki in Avstraliji nimajo vojaštva, za kakoršno pri nas državljani neizmerno trpijo. Kedaj se bo ta silni jarem zlomil, to je težko reči. Eui pravijo, da le vsled strahovite vojske med Francozi Italijani, Nemci in Slovani, drugi mislijo na socialistično revolucijo. Strahovito bodočnost naznanja oboje. Eden veseli svetovni dogodek pa imamo vsakako zapisati letinam sedemdesetnicam, to je osvobojenje ubogih slovanskih kristijanov, ki